

המיעוט החזק בעל התרבות השתלט על הרוב החלש, על אנשים מחוסרי תרבות לסחצה, כך שללטים כמה עשרות אלפים אנגלים על מיליונים של יהודים וכך היהודים, 450 אלף בארץ-ישראל, אינם צריכים להרתע בפני 900 אלף ערבים היושבים בה. ואם יסען מי שהוא שמחוך לערביי ארץ-ישראל יש עוד עשרות מיליונים ערבים היושבים בארצות הסמוכות, הרי יש לענות לו בשני הדברים הנאים:

א. לכל המיליונים הללו יש דאגות כלכליות וסדיניות מסלהם.
ב. אם להניח שלערבים בארץ-ישראל יעזרו ערבים מהמדינות השכנות הרי אין לשכוח שלכוח הלוחם היהודי בארץ ישראל יעזרו מיליונים של יהודים בכל תפוצות הגולה. שעזרתם של יהודים אלה שיש ביניהם אנשי מדע גדולים עסירים גדולים ולבבות צעירים המוכנים להקריב את עצמם - עזרה זו ליהודים מצד היהודים יותר חשובה מאשר העזרה לערבים מצד הערבים. כשנכנסו התורכים לאלכסנדריה לא קם אף ערבי לעזרת אחיו.

כל העבודה הקונסטרקטיבית שנעשהת בא"י עד עכשיו יש לה בלי ספק ערך רב, אך פתרה רק במידה קטנה מאד את השאלה היהודית בעולם. וסדר שני בתנאים הפוליטיים שא"י נתונה בהם, אי אפשר להסתיין בה, כי חוקי העליה ואיסור מכירת הקרקעות עלולים כעבור זמן, לשים קץ למפעל ובנין. הדבר יכול להסתנות רק אם ישתנו התנאים הפוליטיים הקיימים, אבל התנאים הפוליטיים לא ישתנו על ידי המסכת "מפעל ובנין" גרידא. אין לשלול את ערכו של מפעל תוצרת הארץ, את המאמצים להגן על תוצרת הארץ בכל כחיר, כשם שאין לשלול גם את שיטת המרי האזרחי, אם כי בשום מקום אחר (כמו למשל בהודו) לא הביאה שיטה זו שום תוצאות פוליטיות.

ברור שכל מה שנעשה עד היום וכל שיטת ההבלגה וההתגוננות יש בה לכל היותר כדי לשמור על היש, על מה שנרכש כבר בעבר, אבל אי אפשר לכבוש בשום אופן סמכים חדשים שיהיה בכוחם, אם לא לפתור בסשך שנים מועטות, הרי לפחות להקל במידה מרובה על סבלם של מאות אלפי פליטים שאין להם מקום מתחת לשמש. אחרי שלוש שנים של התגוננות והבלגה הסקנו שיש רק דבר אחד העלול לשנות את התנאים הסדיניים תכלית שינוי ויכול להקים בעתיד מדינה עברית גדולה בארץ-ישראל: הדבר הזה הוא כוח עברי מוויין שיהיה להם את כלחמת העם ויכניע את הערבים. מלחמתו של הכוח הזה בלבד תעורר בלב כל אוהבי החופש בעולם כבוד ליהודים היודעים להקריב את עצמם על חירות עם (כמו אצל וג'בור). מלחמה זו בלבד היא-היא שתוכים